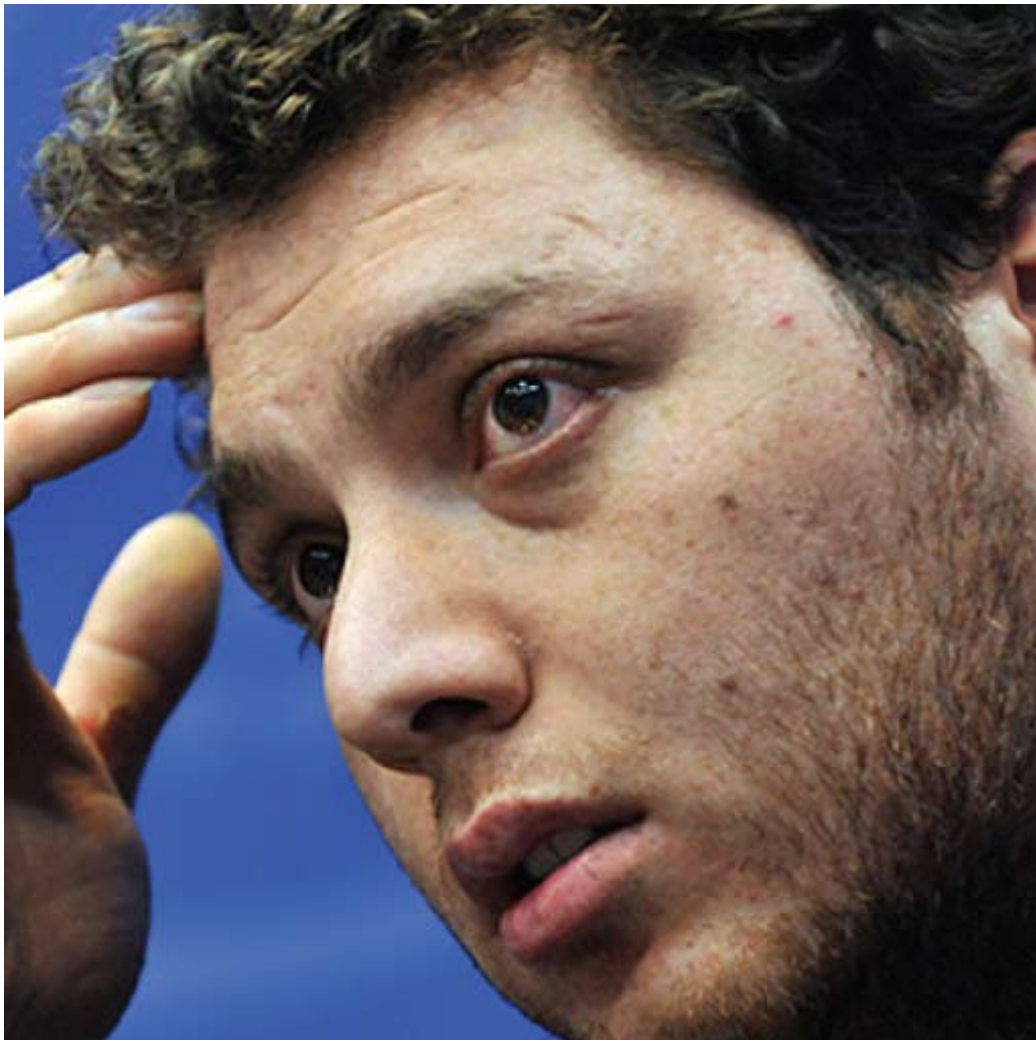


گفت و گو با سعید علی حسینی آقای خاص وزنه برداری و مدال آور جهانی

عمل جراحی کردم تا برای المپیک آماده تر باشم!

قبل از مسابقات جهانی دو آسیب دیدگی شدید داشتیم



مقدمه:

سعید علی حسینی را باید آقای خاص وزنه برداری ایران نامید، زیرا همه کارش استثناء و خاص است. زمانی که به اردوی تیم ملی دعوت شد، هنوز به مسابقات کشوری نرفته بود، ولی آمد و در اندونزی اولین مدال طلای آسیا را گرفت! وقتی به رده جوانان آمد، نه تنها کوردهای آسیا که رکوردهای جهانی را یکی، بعد از دیگری ترقی داد و به عنوان سلطان جدید وزنه برداری دنیا معرفی شد! می خواست حتی رکورد بزرگسالان جهان را در کره جنوبی ترقی دهد، اما مرحوم دکتر شهبانی مانع شد و از سعید خواست رکوردشکنی را به آینده موکول کند! بحث زیادی با دکتر داشتیم، ولی نشد که نشد! شاید اگر رکوردشکنی علی حسینی در رده بزرگسالان جهان انجام می شد، حساسیت های کاذب از بین می رفت، کار تمام می شد و محرومیت مادام العمر نصیبش نمی شد، ولی بعد از مدتی این خبر ناگوار آمد که او دیگر نمی تواند وزنه بزند و برای همیشه محروم شده است! هر چه بود گذشت، صحنه های پشت پرده تا حدودی معلوم شد و صبوری آقای خاص وزنه برداری دنیا جواب داد. او یک لحظه از تمرینات دست نکشید، تمرین کرد و تمرین تا بعد از هشت سال به روی صحنه برود و مدال نقره دنیا را به ارمغان آورد. علی حسینی خوب می داند که مدال المپیک حق او است و باید روی سکو برود! با وجودی که دیر به اردوی جهانی رفت، ولی رفت و مدال خود را گرفت، ولی ظرف مدت کمتر از سه ماه، دو آسیب دیدگی شدید داشت، لگن او در رفت که جانداختند و زانویش آسیب دید که بعد از مسابقات جهانی زیر تیغ جراحی رفت و حالا آقای خاص وزنه برداری دنیا چشم انتظار مسابقات آسیایی و المپیک است تا پیروزی به ارمغان آورد. ان شاء الله. با علی حسینی گفت و گوی اختصاصی را ترتیب دادیم که با هم می خوانیم:

مشخصات؟

سعید علی حسینی هستم متولد ۱۳۶۶ از اردبیل، در حال حاضر مشغول تحصیل در مقطع دکترای تربیت بدنی می باشم.

شروع وزنه برداری؟

از سال ۱۳۸۰ وزنه برداری را زیر نظر پدر عزیزم شروع کردم و به سرعت نیز در این رشته رشد یافتیم.

اولین مسابقه خارجی؟

مسابقات و جوانان قهرمانی آسیا در اندونزی بود و مرا هم به اردوی آمادگی دعوت کردند، آن زمان هنوز به مسابقات کشوری اعزام نشده بودم و در آن شرایط به اردو رفتیم که برایم جالب توجه بود.

اندونزی چه کردید؟

در اولین حضورم در رقابت های قهرمانی نوجوانان آسیا تلاش کردم و مسئولان و مربیان هم کمک کردند و خدا هم خواست و اولین مدال طلای آسیا را گرفتم.

مدالهای دیگر؟

مدالها که زیاد است، بعد از موفقیت در مسابقات جوانان جهان، به رقابت های باشگاه های آسیا رفتیم. در آنجا موفق شدم رکوردهای جوانان جهان را افزایش دهم. هم در حرکت یکضرب، هم در دوضرب و هم در مجموع رکوردهای خوبی زدم. آن موقع ۲۰۵ کیلو را بالای سر بردم و رکورد جوانان آسیا که ۱۸۷ کیلو بود، را افزایش دادم و رکورد دنیا را هم ۸ کیلو جابه جا کردم که متعلق به پیسالوف بود.

در دوضرب هم ۲۴۱ کیلو را ثبت کردم که ۱۳ کیلو از رکورد آسیا و یک کیلو هم از رکورد جهانی آرتم اوداچیم اوکراینی بیشتر بود!

در مجموع هم به رکورد ۴۴۶ کیلو دست یافتیم که ۳۱ کیلو از رکورد آسیا بالاتر بود ۱۶ کیلو هم رکورد جهانی آرتم را ترقی دادم. سه روز بعد هم، مسابقات بزرگسالان باشگاه های آسیا شروع شد که یک کیلو هم آنجا رکوردشکنی کردم و مدالهای زیادی گرفتم. در آنجا برای تیم مناطق نفت خیز وزنه می زدم.

برگردیم به اردوهای تیم ملی قبل از مسابقات آمریکا، وضع چگونه بود؟

اردوهای خوبی بود و شرایط مطلوبی داشت، فدراسیون در این رابطه زحمات زیادی کشید و مرا هم مورد حمایت های خود قرار داد و به بنده اعتماد کرد، با وجودی که خیلی دیر به اردو آمدم، به یاری خداوند تلاش کردم تا به هر نحوی شده جواب محبت های حاج آقا مرادی و همکارانش و کادر فنی را بدهم، جا دارد از همه این عزیزان تشکر و قدردانی کنم.

اردوی بابل سر چگونه بود؟

در اردوی بابل سر هم شرایط خوبی داشتیم و در آنجا هم همه چیز به خوبی پیش می رفت، ولی بعد از آن دچار آسیب دیدگی شدیدی شدم.

عزیز حسینی از مربیان سازنده و ارزشمند کشور و پدر سعید علی حسینی در این مورد می گوید: پسر من دو آسیب دیدگی شدید پیدا کرد، یکبار لگنش درآمد که پزشکان جانداختند و به مرور تمرینات خود را بی گرفت و بار دیگر زانویش آسیب دید که با همان درد وارد مسابقه شد، در واقع جهاد کرد و توانست مدال جهانی بگیرد، با آن آسیب دیدگی ها چشم کسی آب نمی خورد که سعید بتواند روی سکو

برود!

چه شد که به اردوی تیم ملی دیر آمدی؟

مشغول تحصیل و دکترای خود بودم و اصولاً تمرین نداشتم، آقای مرادی تماس گرفتند و گفتند به اردو بروم، در آن شرایط آبروی فدراسیون و خودم در کار بود و از ایشان خواهش کردم برای بازی های آسیایی جا کارتا به اردو بروم، ولی آقای مرادی تأکید کردند به اردو بروم و بنده نیز چنین کردم و برای رقابت جهانی فقط سه ماه وقت داشتم، الهی شکر که شرمنده نشدم و روی سکورفتم.

مسابقات جهانی آمریکا چگونه بود؟

مسابقات جهانی آمریکا بسیار خوب برگزار شد و در دسته فوق سنگین کیفیت بالایی داشت. حتی در مقابل مسابقات المپیک، این دوره به مراتب در سطح بالاتری برگزار گردید، زیرا در المپیک وزنه برداران از ۲۴۰ کیلو بالاتر نیامدند، ولی در آمریکا نفرات چهارم یا پنجم حتی ۲۴۷ کیلو را بالای سر بردند، خدا را شکر که من هم توانستم به مدال نقره جهانی برسم.

فکر می کردی چندم شوی؟

تا قبل از آسیب دیدگی برای مدال طلای رفتیم، ولی بعد از آن به مدال فکر نمی کردم و دغدغه ام این بود که به وزنه های مورد نظر خود برسم.

۲۰۳ کیلو را دو بار از دست دادی! چرا؟

در حالی که دیر به اردوی تیم ملی آمده بودم و تمرینات لازم را نداشتم، ذهنم هم درگیر کار دکترای بود، پس نه از جهت روحی و نه از جهت جسمی آمادگی لازم را نداشتم، در حالی که مدتی را تمرین کردم و به آمادگی نسبی رسیده بودم، به یکباره آسیب دیدگی به